

ຜູ້ປະກາດພຣະທຳໃນພັນທະສັນຍາເດີມ

ບົດຮຽນທີ 3 ສຳລັບ

ວັນທີ 17 ຕຸລາ, 2026

“ວັນຕໍ່ມາແຕ່ເຊື້າໆ ປະຊາຊົນໄດ້ອອກໄປຖິ້ມແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ເຕກົວ. ກ່ອນພວກເຂົາຈະອອກໄປ ກະສັດເຢຣ໌ຊາຟັດໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້: “ນັກຮົບຊາວຢູດາ ແລະຊາວນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແລະພວກທ່ານຈະຢືນຢູ່ໄດ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ຈົ່ງເຊື່ອໝັ້ນສິ່ງທີ່ຜູ້ທຳນາວາຍບອກພວກທ່ານ ແລະພວກທ່ານຈະເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່.””

2 ຂ່າວຄາວ 20:20

ໃນຊ່ວງພັນທະສັນຍາເດີມ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວສານຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອນຳໄປເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໆ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ທຳນາວາຍ (1 ຊມອ 9:9).

ພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຮູ້ສິ່ງທີ່ເລິກລັບ, ເຖິງວ່າສິ່ງນັ້ນຈະຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ (1 ຊມອ 9:6), ແຕ່ວຽກງານຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈຳກັດພຽງແຕ່ເທົ່ານີ້; ແຕ່ຍັງຄອບຄຸມໄປຫລາຍກວ່າຄວາມສາມາດນີ້, ແນ່ນອນວ່າ, ບໍ່ໄດ້ມາຈາກຕົນເອງ ແຕ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ

ແຕ່ວ່າ ກໍຍັງມີຜູ້ທຳນາວາຍປອມທີ່ກ່າວຖ້ອຍຄຳຕາມ “ນິມິດທາງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາເອງ” (ຢຣມຍ 23:16).

- ຜູ້ໃດທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ທຳນາວາຍ?
- ຜູ້ທຳນາວາຍມີນິໄສແບບໃດ?
- ຜູ້ທຳນາວາຍເຮັດວຽກຫຍັງ?
- ຜູ້ຍິງຄົນໃດມີຂອງປະທານໃນການທຳນາວາຍ?
- ຜູ້ທຳນາວາຍປອມມີລັກສະນະແບບໃດ?

ຜູ້ໃດທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ທຳນາວາຍ?

“ຜູ້ທຳນາວາຍເອລີຢາ ກໍເປັນມະນຸດທຳມະດາສາມັນ ເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາ ເພິ່ນໄດ້ພາວັນນາອະທິຖານດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົນ ຂໍບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກ ແລະຝົນກໍບໍ່ຕົກເທິງແຜ່ນດິນເຖິງສາມປີກັບທົກເດືອນ.” ຢາໂກໂບ 5:17

ພວກເຮົາອາດຫລົງຜິດ ຄິດໄປເອງວ່າຜູ້ທຳນາວາຍແມ່ນ “ພະເອກ” ແທ້ຈິງແລ້ວ ໂມເຊໄດ້ຖ່ອມໃຈລົງ ແລະ

ພະຍາຍາມປະຕິເສດພາລະກິດເປັນຜູ້ທຳນາວາຍນີ້ ເພາະເພິ່ນເວົ້າບໍ່ຄ່ອງ (ອພຍ 4:10); ເອຊາຢາ

ເວົ້າວ່າເພິ່ນເອງມີຮິມສົບທີ່ບໍ່ສະອາດ (ອຊຍ 6:5); ເຢເຣມີຢາບອກວ່າ ເພິ່ນນັ້ນນ້ອຍເກີນໄປ (ຢຣມຍ 1:6).

ເອລີຢາ, ຜູ້ທີ່ກຳປະກາດເຕືອນກະສັດກ່ຽວກັບໄພແຫ້ງແລ້ງຄັ້ງໃຫຍ່ ເນື່ອງຈາກກາກະທຳທີ່ໂຮ່ຄວາມຢາເກງພຣະເຈົ້າ

ເພິ່ນໄດ້ຮັບຂະໜານນາມວ່າເປັນ “ມະນຸດທຳມະດາຄືກັນກັບພວກເຮົາ” (ຢກບ 5:17).

ຫລັງຈາກໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລ້ວ, ເອລີຢາ ກັບຕົກຢູ່ໃນສະພາບໝົດແຮງ ແລະ ສິ້ນຫວັງທີ່ສຸດ

ເມື່ອພະເຊີນກັບຄຳຄູ່ເອົາຊີວິດ ເພາະນາໆ ເຢເຊເບນ (1 ກສ 19:2-4).

ມັນເປັນທີ່ຊັດເຈນແລ້ວວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ທຳນາວາຍທີ່ມີຄວາມສົມບູນແບບພຽບພ້ອມ.

ແລ້ວພຣະອົງເຫັນຫຍັງໃນໂຕຂອງພວກເຂົາ? ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້

ຜູ້ທຳນວາຍມີໂສແບບໃດ?

“ແຕ່ມີກາອີຢາຕອບວ່າ, “ໂດຍພຣະເຈົ້າຢາເວອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍເວົ້າແຕ່ຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າຢາເວໄດ້ບອກໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເທົ່ານັ້ນ.” 1 ກະສັດ 22:14

ໃນຖານະຜູ້ແທນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ເປັນຊາຍແລະຍິງ ຈະຕ້ອງພະຍາຍາມດຳເນີນຊີວິດຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ (1 ຊມອ 12:3-4). ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກພວກເຂົາໃນນາມ “ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ” “ຜູ້ທີ່ມີກຽດ” (1 ຊມອ 9:6).

ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ມັກຈະກຽດຊັງ ແລະ ຂົ່ມຄູ່ພວກເຂົາ (1 ກສ 22:8, 27).

ແຕ່ເຖິງວ່າຈະຕ້ອງຜະເຊີນກັບແຮງກົດດັນຕ່າງໆ, ຜູ້ທຳນວາຍຍັງຄົງຕ້ອງເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ທ່ານມີກາ ໄດ້ປາກົດຕໍ່ທ້າກະສັດສອງພຣະອົງ ແລະ ຜູ້ທຳນວາຍອີກກວ່າ 400 ຄົນ ທີ່ກ່າວຖ້ອຍຄຳເພື່ອເອົາໃຈກະສັດ, ແລະ ທະຫານຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມບອກໃຫ້ເພິ່ນເວົ້າໄປຕາມສະຖານະການ (1 ກສ 22:10-13). ຢ່າງໃດກໍຕາມ

ເພິ່ນໄດ້ຢືນຊັ້ນແລະປະຕິເສດ ສິ່ງອື່ນໃດນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ (1 ກສ 22:14).

ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມສົມບູນແບບ, ແຕ່ພວກເຂົາແມ່ນຊາຍແລະຍິງຜູ້ທີ່ຊື່ສັດໃນການອະທິຖານ, ສື່ສັດໃນຄຳເວົ້າ, ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄົນຂອງພຣະອົງ (1 ຊມອ 12:23; ຢຣມຢ 42:4).

ວຽກງານໃດທີ່ຜູ້ທຳນວາຍເຮັດ?

“ເອົານ້ຳມັນເຈີມທົດສົງເຢຣູລູກຊາຍຂອງນິມຊີ ໃຫ້ເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ ແລະເອົານ້ຳມັນເຈີມທົດສົງເອລີຊາລູກຊາຍ ຂອງຊາຟັດຊາວອາເບັນເມໂຮລາ ໃຫ້ເປັນຜູ້ທຳນວາຍສືບແທນເຈົ້າ.” 1 ກະສັດ 19:16

ນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ບັນດາຜູ້ທຳນວາຍຍັງໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້:

ຕໍ່ກັບກະສັດ

ພວກເຂົາເຈີມກະສັດເຫລົ່ານັ້ນ (1 ກສ 19:16)

ໃຫ້ກຳລັງໃຈເມື່ອພວກເຂົາເຮັດດີ (2 ຂຄ 15:8)

ຕັກເຕືອນພວກເຂົາເມື່ອກະສັດເຫລົ່ານັ້ນເຮັດຜິດ (1 ກສ 21:20)

ຕໍ່ກັບປະໂລຫິດ

ຕັກເຕືອນເມື່ອພວກປະໂລຫິດເຫລົ່ານັ້ນເຮັດຄວາມຜິດ (ມລກ. 2:1-2)

ຕໍ່ກັບຜູ້ຄົນ

ສັ່ງສອນຜູ້ຄົນໃຫ້ເດີນຕາມທາງຂອງພຣະເຈົ້າ (ມກ 6:8)

ເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມບາບຕໍ່ພວກເຂົາ (ອຊຢ 58:1)

ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈ(ອຊກ 18:32)

ຕໍ່ກັບພວກເຮົາ

ບັນທຶກຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ (2ຂຄ 13:22)

ຜູ້ຍິງຄົນໃດທີ່ມີຂອງປະທານໃນການທຳນວາຍ?

“ໃນສະໄໝນັ້ນ ແມ່ນນາງເດໂບຣາເມຍຂອງລັບບີໂດດ ເປັນຜູ້ທຳນວາຍ ແລະທັງເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນດ້ວຍ.” ພວກຜູ້ປົກຄອງ 4:4

ພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມກ່າວເຖິງຜູ້ເຜີຍພຣະວັດຈະນະຜູ້ຍິງໄວ້ 5 ຄົນ. ໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍ່ຄືນາງ ໂນອາດີຢາ Noadiah, ເຊິ່ງເປັນຜູ້ທຳນວາຍປອມ (ນທມຍ. 6:14). ສ່ວນອີກຄົນໜຶ່ງກໍ່ຄື ເມຍຂອງທ່ານເອຊາຢາ, ພວກເຮົາບໍ່ອາດຮູ້ເຫດຜົນໄດ້ວ່າເປັນຫຍັງນາງຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ທຳນວາຍ, ຫລືເພາະວ່ານາງເປັນເມຍຂອງຜູ້ທຳນວາຍ (ອຊຍ 8:3).

ມີຮີອາມ. ໃນຖານະຜູ້ທຳນວາຍ, ນາງໄດ້ນຳພາຜູ້ຍິງຮ້ອງເພງສັນລະເສີນຫລັງຈາກຂ້າມທະເລແດງມາໄດ້ ແລະ ຍັງຊ່ວຍອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງນາງໃນການນຳປະຊາຊົນລະຫວ່າງເດີນທາງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. (ອພຍ 15:20; ມກ 6:4).

ເດໂບຣາ. ນາງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທັງຜູ້ທຳນວາຍແລະຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ໄດ້ນຳປະຊາຊົນເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບ ຊີເຊຣາSisera, ເຊິ່ງຢູ່ຄຽງຂ້າງກັບບາຣັກ Barak. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບໄຊຊະນະແລ້ວ ນາງໄດ້ຂັບຮ້ອງບົດເພງສັນລະເສີນທີ່ມີລັກສະນະຂອງການທຳນວາຍ (ພຜປຄ 4:4-9; 5:1).

ຮຸນດາ. ກະສັດໂຢຊີຢາ Josiah ໄດ້ມາປຶກສານາງ ກ່ຽວກັບໜັງສືທຳມະບັນຍັດທີ່ຖືກຄົ້ນພົບ, ນອກຈາກຈະຕອບຄຳຖາມຂອງກະສັດແລ້ວ ນາງຍັງໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳໝູນໃຈແກ່ກະສັດອີກດ້ວຍ (2 ກສ 22:14-20).

ລັກສະນະນິໄສແບບໃດທີ່ຜູ້ທຳນວາຍເຫດມີ?

“ແຕ່ພຣະເຈົ້າຢາເວໄດ້ຕອບຄືນວ່າ, “ພວກຜູ້ທຳນວາຍກຳລັງໃຊ້ນາມຂອງເຮົາກ່າວຖ້ອຍຄຳບໍ່ຈິງ ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ພວກເຂົາໄປ ແລະບໍ່ໄດ້ສັ່ງ ຫລືເວົ້າແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວກັບພວກເຂົາ. ນິມິດທັງຫລາຍທີ່ພວກເຂົາເວົ້າເຖິງນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຮົາ ການທຳນວາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຄິດຝັນເອົາເອງ.” ເຢເຣມີຢາ 14:14
ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ກ່າວຄຳທຳນວາຍຈະມາຈາກພຣະເຈົ້າ (ຢຣມຍ 14:14). ແລ້ວຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນ?

- ພວກເຂົາແຕ່ງຄຳທຳນວາຍຂຶ້ນມາເອງ (ອຊກ 13:2, 17)
- ພວກເຂົາເວົ້າໃນສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຢາກໄດ້ຍິນ (ອຊກ 13:16)
- ພວກເຂົາບໍ່ກ່າວຕັກເຕືອນຕໍ່ເລື່ອງຄວາມບາບ (ອກຊ 13:22)
- ພວກເຂົາຊອກຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນໂຕ (ອຊກ 13:19)

ແລ້ວເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງບອກວ່າ ເວົ້າເພື່ອພຣະເຈົ້າ ທັງໆທີ່ຮູ້ຢູ່ວ່າຄຳເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ? ຫລອກລວງຕົນເອງບໍ່? ຫລືເປັນເພາະຄວາມຕ້ອງການການຍອມຮັບ, ຜົນປະໂຫຍດທາງການເງິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດໃນດ້ານອື່ນໆ?

ຄວາມໜ້າເສົາໃຈທີ່ສຸດຂອງຜູ້ທຳນວາຍເຫດກໍ່ຄື: ມີຄົນຟັງ ແລະ ຕິດຕາມພວກເຂົາ. ພວກເຂົາມັກຄຳເວົ້າ ແລະ ມັກຕິດຕາມ ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຍາກເກີນໄປ. ແຕ່ການຕິດຕາມທົນທາງນັ້ນ ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ

ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ແທ້ຈິງ ແມ່ນຜູ້ທີ່ກ່າວຕັກເຕືອນເຖິງຄວາມບາບ, ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄົນມີຄວາມສັດຊື່ ບໍ່ວ່າຈະຜະເຊີນກັບຫຍັງກໍ່ຕາມ, ແລະ ບອກເຖິງຜົນທີ່ຕາມມາຂອງການເລືອກເຮັດ

EGW (The Acts of the Apostles, p. 561)

"ບໍ່ມີອັກຄະສາວົກ ຫຼື ຜູ້ເສຍພຣະວັດຈະນະຄົນໃດເຄີຍອ້າງວ່າຕົນເອງບໍ່ມີບາບ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ຍອມເສຍສະຫຼະແມ້ກະທັ້ງຊີວິດຂອງຕົນເອງດີກວ່າການທີ່ຈະຈົ່ງໃຈເຮັດຄວາມຜິດ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ກຽດດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຮິດເດດອັນສູງສົ່ງ,
ລ້ວນແຕ່ໄດ້ສາລະພາບເຖິງທຳມະຊາດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບາບຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ວາງໃຈໃນເນື້ອໜັງ,
ບໍ່ໄດ້ອ້າງຄວາມຊອບທຳໃດໆ ຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ."

APPENDIX: ຜູ້ທຳນວາຍທີ່ຊື່ ເອເລັນ ຈີ ໄວທ໌ ELLEN G. WHITE

ຫລັງຈາກໄດ້ເຫັນນິມິດຄັ້ງທຳອິດ, ທ່ານ ນາງ ເອເລັນ ຈີ ໄວທ໌
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະເຮັດພັນທະກົດກຽວກັບການທຳນວາຍ, ເພາະດ້ວຍຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ
ການສຶກສາ, ເດັກຍິງທີ່ອາຍຸ 17 ປີ ຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງບໍ່ມີຄຸນສົມບັດ ແລະ ໄຮ້ຄວາມສາມາດ.
ຫລັງຈາກໜຶ່ງອາທິດທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນນິມິດຄັ້ງທຳອິດ, ເພິ່ນກໍ່ໄດ້ຮັບນິມິດຄັ້ງທີສອງ
ເຊິ່ງເປັນການເຕືອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ເພິ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຜະເຊີນ,
ຫລັງຈາກທີ່ອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງແລະໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈຈາກພັນທະກົດທາງຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ໃນທີ່ສຸດ
ເພິ່ນກໍ່ຍອມຮັບການຊົງຮຽກເອີ້ນນັ້ນ.
ພາຍໃນເວລາບໍ່ຮອດ 20 ປີ, ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບນິມິດຫລາຍຄັ້ງ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຜົວຂອງເພິ່ນ— ທ່ານ
ເຈມ ໄວທ໌ James White—, ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໃນການວາງຮາກຖານທີ່ສຳຄັນໃນການສ້າງຄຣິດຕະຈັກຄະນະວັນເສົາ
(ເຊິ່ງຖືກກໍ່ຕັ້ງຢ່າງເປັນທາງການໃນປີ 1863).
ພັນທະກົດຂອງເພິ່ນ ມີບົດບາດທີ່ສຳຄັນຫລາຍໃນການກໍ່ຕັ້ງລະບົບວຽກງານທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ
ການສຶກສາຂອງຄຣິດຕະຈັກຄະນະວັນເສົາ,
ອີກທັງຍັງມີວຽກງານບົດຂຽນທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າເປັນຈຳນວນປະມານ 100,000 ໜ້າ,
ເຊິ່ງຍັງຄົງຖ່າຍທອດຄຳແນະນຳຈາກພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຜູ້ຄົນທົ່ວໂລກ ມາເຖິງປະຈຸບັນ.